

det er ikke saa lidt, men det er dog i Forhold til Resten ikke meget. Det socialdemokratiske Forslag gjaldt ogsaa for Ulykker udenfor Arbejdet; det var vel en Fortalelse, da det ærede Medlem sagde, at det alene omfattede Arbejdere ligesom det foreliggende. Nej, det socialdemokratiske Forslag omfattede hele det danske Folk; der er jo stor Forskel, enten vi tage de 200,000 Arbejdere, som ernære sig ved legemligt Arbejde mod Løn, eller man tager hele det danske Folk — eller, som det ærede Medlem sagde, dem, som ikke ere økonomisk velstillede — allerede, fordi man er i Stand til at tælle dem, der komme med efter dette Forslag, hvad man hverken med Sikkerhed kan med Hensyn til dem, der skulde med efter det socialdemokratiske Forslag end mindre efter det ærede Medlems Forslag.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer), vil jeg rette et Par Ord, og det skal først være en Anerkendelse til ham af, han nu, i Modsetning til i Jørgaars, udtalte, at han gerne vilde arbejde paa dette Lovforslag for at føre Sagen til et godt Resultat. Det var netop denne Udtalelse, jeg vilde fremkalde fra den Side, thi jeg maa fastholde, at hvis ikke Arbejderpartiet og deres Repræsentanter tage godt fat med paa denne Sag og ønske den fremmet meget varmt og stærkt, ville Udståterne være væsentlig ringere. Jeg stal i Anledning af, hvad det ærede Medlem i øvrigt udtalte, kun sige, at han har taget ganske fejl, naar han siger, at jeg har udtalt — det har jeg paa ingen Maade — at Arbejdernes Moral vil tage Skade derved, at de saa offentlig understøttelse efter de Herrers eget Forslag. Nej, det eneste, jeg har sagt om dette Forslags, det socialdemokratiske Forslags, Moralitet, er, at det efter min Formening vil kunne fremkalde saa mange Ulykkestilfælde, ja Forbrydelser, at det vilde være en uberegnelig Ulykke for os at faa det, og at det altsaa var et Forslag, som vilde fremme det Onde, som det tilstjædede at raade Bød paa. Kun med Hensyn dertil har jeg sagt, at det var et Forslag, som ikke hvilede paa et etisk Grundlag; men at det skulde være umoralsk at modtage en offentlig Understøttelse oven i Røbet, naar den gives en som en lovlig Ret, har jeg end ikke antydnet paa noget som helst Sted i de forskellige Foredrag, jeg har holdt.

F. Bojsen: Maa jeg bede om Ordet?

Anden Viceformand (Trier): Er det for en kort Bemærkning?

F. Bojsen: Ja!

Anden Viceformand (Trier): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

F. Bojsen: Jeg tror, at jeg over for dette Tilsvær fra det ærede Medlem er i Stand til at fatte mig meget kort. Jeg tror ikke, at ærede Medlemmer ville give ham Ret i, at han paa noget Punkt egentlig har svækket Indholdet af, hvad jeg har fremført; men der er kun et Par Vertigtigelser, jeg er nødt til at gøre, da han nemlig kom til at give mig Skylden for at have sagt, hvad jeg slet ikke har sagt. Jeg skulde saaledes have sagt, at den Lov, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har fremlagt her, er en god gammel Bekendt, at det var den tyffe Lov af 1871. Nej, det har jeg slet ikke sagt, ikke paa nogen Maade; jeg har kun sagt, at det var en Lov, der vendte tilbage til det individuelle Ansvarlighedsprincip, som er forladt andstjæds, og det er rigtigt, det vil det ærede Medlem ikke paa nogen Maade kunne benægte. Jeg har heller slet ikke sagt, at det var det samme Skyldprincip, som i sin Tid var opstillet i Tyskland og mange andre Steder. Nej, jeg har allerede i mit første Foredrag udtrykkelig fremhævet Forskellen og sagt, at man begyndte paa at ville gøre Skylden anvendelig, men lidt efter lidt, da det viste sig, at Princippet ikke var fyldestgørende, atter forlod det. Jeg stal her ikke paa nogen Maade forsøge dette videre, men kun gøre det ærede Medlem opmærksomt paa det høist aparte i, at ogsaa han nu vil forsøge paa at fremstille Sagen, som om den tyffe Forsikringslov af 1884 egentlig er en frivillig Forsikringslov. Det minder mig om en Historie om en Mand, der var ude at hverve frivillige til Tjeneste og saa kom Sergeanten — det var en Dykker — ogsaa med en Mand i Kraven og sagde: Hier ist auch ein Freiwilliger. Forholdet er her nemlig, som det er skildret fra Kommissionens Side: „Erhvervsjamsfundenes Dannelse er i første Linie overladt til de i dem interesserede Driftsherrers eget frie Initiativ“ (Bramsen: Andet har jeg ikke sagt!). Det er det, det ærede Medlem holder sig til, men nu kommer Humlen: „Først i anden Linie sker den ved Øvrighedens Foranstaltning (von Amts wegen).“ Det vil sige, at dersom de ikke lave det frivillig, faa de det ved Øvrighedens Foranstaltning. Det er en Frivillighed, som er af meget aparte Art, og jeg tror ikke, at den med nogen